

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 5 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er í sjálfsvald sett, hvort hann veitir
leurnina eða ekki og í at taka tillit
til séráttanna hvernig síni.

III Fátíng erlendis og fráfram haldandi
vera þar. § 6 svarar at sínu leysti:
t: h § 2. T: h þess at ísl. ríkisborgara-
rættur missist ~~er~~ ekki er ekki næst-
synleg birta á Íslandi heldur megin
deil hér slík, er af megi vóta, at hann
vilji íslenskur ríkisborgari vera

Ad aldurinn er setur 22 ár: § 6
þann af því at vita er skilgæti,
at matar ná örtíman 21 árs t: h þess
at „naturalisat: on“ megi fara fram, svo
þetta og ísl. þedder: Norgei eða Svíþjóð
ekki ort: í ríkisborgari þar þess
er 22 ára slv. t: h. ák. og: § 2
í sl. l.

Berlin I 159.

gífirþing atila sjálf megin ekki til
at hann fái haldið ísl. ríkisborgararétti.
Til þess þarf þann megin áskert og mundi
hann einþing gefinn af atili gæti ríkis-
þess þess mist: hann ísl. réttinn eða

Berlin I 159.

Missin isl. ríkisborgararéttar.

einangis borgari i einbeingju hálfvitatu ríki.

Berlin I 119 ^{isl.} Ef ^{isl.} kona fædd erlendis giftir sig áður en hún verður 22 ára, mundi hún yfirleitt, ef hún giftist ítlandingi, missa isl. ríkisfang skv. 35. Missi hún réttinn ekki frátt fyrir giftinginna ^{p.e. þá hún ekki ríkisfang myndi missa} ~~er 3~~ ~~6~~ helður ekki til hennar og heldur hún því hennar isl. ríkisborgararétt: sínum áfram.

Berlin I 159-160 Afleiðingar af 36, 3. mgr. verða ó-athilgjar af því leyti, at isl. kona, sem giftist isl. manni, sem gættar situr hennar isl. ríkisborgararétt: sínum skv. 36, missi út það skilyrðislaust isl. ríkisborgararétt, en ef hún giftist ítlandingi missi hún isl. borgararétt skv. 35 einangis af hún færi erlendur ríkisborgararétt og þá fyrst at hún flýst hætta af landi laust. Þetta þó ekki mjög þakskilt. Gætt títara, at ítland kona færi og gætur haldit isl.

riksborgaravætti vit at giftast erlendis
isl. ríksborgara fæddum í Íslandi, þó
hér komi aldrei til lands. Hundi
þó lík. komu. vera mikið of um fjær-
lægum Íslandi um þingum og áttatium
er þeir, sem skv. þá m. ísl. ríkt-
ium.

Dvð 36 má einnig til þeirra, sem
er fædd erlendis af erlendum foreldrum,
er verta ríttar isl. ríksborgara
skv. 33: f. áða 4, 2 m. og sýmist
á hileg niðurstata [og: samræmi við
ortalagið] þessi lögm missa þer
aftan þess isl. ríksborgaravætt eftir
sáum reglum og gilda um fædda isl-
borgara skv. 36.

Berlin I 160.

þó þessu hér til gæmsa lög-áð.
: rbl. 38, 2. m. og.

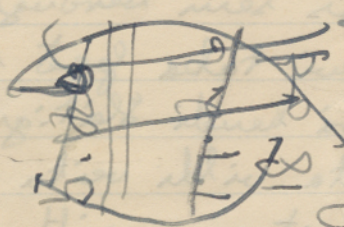
IV. Þjóðfélkaleg tilvik geta haft:
þó með sér missi isl. ríksborgaravættar
og kemur þar einnig til gæmsa land-
missis, áftast mundi þó í þessum afslátt lög-
hluta lúmskt at áskilja þer rítt gæmsa
riksborgarar er þó aflikt og at flýttja í þess ríkt

Berlin I 161
E. A. N. Y.

V. Þeir, er fædda erlendis rbl. 39. 1. m. og.

Fréttir frá fulltrúafundi: Svóans heildu
1842 við viðgjafi málefnum Íslandinga
Slyph. 1843 s. 148 konungsfulltrúi (Drotted
og bygg): „Hefubinni (ambmanni í hvið) hefir
jafnvel fundist sjálfri, að hún heiddist mjög
mikils, þegar hún mátti til að alþing mætti
senda álitsekið sín á íslensku, þar hún
sýndar þar á þessum hátt: „sem þetta atviti-
vertunn væi enn að lifart að beta þú vit,
að hún íslenska fjöt hefir enar mestu mestur
á mótunni á hri sínu, og hinni í gættu málf-
vitningar, einnig mestal íslensku, hafa ein lag-
liga vottat þviti þess sem verdukt er; Ís-
landinga munu þú taka þæt sem djr-
matar mátar-þviti frá heruð slá:gnarinnar,
af þessi en Albra herta vildi veita framvarpi
þessu, sem hún er þviti upp, sítt hit Albra-
herta samþykki.“ þæt hefur ni diki verit
nobbun minnst: tvegi á, að veita þæt, sem sæfuf
in hefur beðist einnig ni var sagt, enda
ni og vera að hún hafi þviti þviti þviti
að ort: af afmikilli sætmeikt; en þviti
enar ort hennar“

17.11
August 17. 48
Borgarskjalasafn

Requested.

Stjór, 1926.

S. J. ber fram : e. d. t. l. t. l. þá l. um, at sjálm-
menn og bójarfógetar megi elki eiga sat: á þingri
svohlj: E. d. Alf. ályktan at skora á mikissetj. at
leggja fyrir næsta þing frv. um, at sjálmenn og
bójarfógetar megi elki eiga sat: á þingri. A. 1000.

Þ framsögu fyrir t. l. kemur fram, at S. J.
hugpar sér, at stj. komi fram með stjór-frv.
á næsta þingri og taki þá þetta ákv. upp. Sam-
talar, at stj. alt: þá einnig at koma með t. l. t. l.
stytta þingtímum. Nefni einnig t. l. eins þun. :
m. d., sem er á þá leit at stytta matt: t. l. stórra
muna vinnu við afgj. fjárl. með því at væta
þann atvinnu í samvinn. þingri. D. 390.

A. ö. l. elki á um. at græta. T. l. felld með q: 3.
D. 394.

Þeir Sigurðsson talar um fjárlagsmálist þingst. 1865
I .s. 835 skýrir mæringu á fjöðlandi og venjuf. þingi,
segi m.a. : „þess er líka at gata, at á alþingi eru
fléiri konungbjörnur menn at tilhöfu, en á fjöð-
landi. Ég segi þetta ekki af þess, at þess konung-
björnur þingmenn, si gfiu höfu at tala mótfallur
fjöðlegum réttindum vorum, en vit vitum, at þat
er gæmslegt, sem þess, sökum stöðu réttindum,
þess þess at tala til þess, sem þess fjöð-
björnur menn ekki finna sig bundna við.“

1869
Þ ást stífró. til laga um stöðu Gel. í ríkiss 1869
slu. Alft. s. á. II s. 17 en talat um bráta „deildir“
ríkis þingarsins.

1
Blomungbj. á þinggi 1869

Þ varavskrá in Þarntarvandarsýsla 1869 um stjórns-
höf regin svo: „At ríðurur viljum vér hit heitnað
alþingi, at gjalda nokkva mit, at hita elki konung verra
og stjóra sjá sundurlyrði og deilda meiningar: mál-
efnum þeim, er Ísland mest umvantað; helir sjálfur
mest at þessa brenni þjá flestum þessum konunggjörum
þingmánum, sem, at þvi er þingtíðindin sýna, vilja
sjaldan breyta út af vilja stjórnmanna, hvernig svo sem
hann er, eður sýnist at vera, sem þá furta gegnir; þvi
vér álitum svo, at þeir séu af konungi gjörum: þvi
skemur, at hann treysti þeim best, af þvi þeir eru helstu
meinu landrins, at lagja þat til, sem er samant og
níttast, og mest at Íslands hæg, en elki til þess,
at þeir séu skylduáir þjóðar Danastjórnar til at
framkvæma þessum vilja, ein tillits til, hvat hæg
feldur hann þess at vera „Íslandi“.

Þómas Thomsen Alþt. 1869. s 763-764 (Alþýðtanum
um stjórns- og stjórns-
höf) stötu Ísl. : ríkinn). „þess. Þarntarv.
þvást verða at meta mikils ósk og vilja þjóðar
sinnar, og at hann sigi gæti gengið at þv. þessum þvinn
hönd þess, en þvinn þessum þá svo mikil þvinn, þvinn
þvinn þess þvinn þess, einnig meti nokkura vilja

bjósanda ríis - konungar - og gævi þannig leit sama
 sem hann sjálfur. En þetta kemur eigi til, því og
 er samfarður um, að af þessu þeim, er greidda
 atkv. í þessu máli, þá eru hinir bjóðgjöfver
 hinir fjölbýrskertu. Almannavörðunum hefur
 mörgum þvi, að taka sambærilegi, og og skal
 jafna það, að það er mjög óþægilegt að koma
 þessu til bjósanda ríis og þá bjó þeim ákveður,
 aftur í mót. eiga hinir konunggjöfver þessu miklu
 hægra að stötu, því þessu sem þeim greiddur
 atkvæði: sá, þá mundi konungur eigi taka
 þeim það illa upp."

Því fyrst: Liquidation l.c. 766 :- og veit, að
 bjó bjóðver og fjölbýrskertu þessu. mæni þessu um
 sig fara eftir hinu bestu samfarirgeru. & f þessu
 eru svo dröttin hollir sem Gr.Th. hefur á sér
 skilja, þá gætur það komið af því, að þeim þessu
 ekki náðast að gefa atkv. í mót. Dröttin þessu,
 af því þessu hefi þótt verða varir við, að það hefi
 einhverjum vegnum vilgast svo til, að þeim, sem svo
 hefa gert, hefi ekki and:ð bjó bjó. í annast ríis
Swedish Guild l.c. 768 regist ekki hefa sagt, að hann
 þessi eftir meiningu bjósanda ríis einhverja.

Samningur. á þingi 1869

him vinnu

(Sinn. Skild frdr.) en, hvít til at halda fast við
 sína eigin samfarirgu, af hinu félli samfarirgu við
 bjósendanna. En fast skeli um, at (þag. þjórnir) ^{þeir þag.}
 fari: hvergu máli eftir samfarirgu sinni,
 og ^{þag.} etla þeim aldrei, at þeir misskilji svo stötu
 sína, at þeir hafi gleymt þeim, at bjósendi þeirra,
 þag. ^{þag. þjórnir} þjórnir: hafi valit þeim sam fulltrúa lands-
 ins til þess á alþingi í Skerdingu at segja á lit
 sitt um, hvat lagarlagat og best sé fyrir þetta
 land, en skeli til þess, eins og at halda svörum
 uppri fyrir sína hönd, þeim þag. lagat og væri
 þag. fulltrúa.

Stjórnir þjórnir l.c. 781 þag. undir
 þessa skotum: "Hinn þag. þjórnir þingmenn en
 þag. af þag. eigi sam fulltrúa eta verjendur
 stjórnir: þeim en öldungis eins fulltrúa
 þjórnir eins og hinu þjórnir þingmenn, og
 þeim hafa alla hina sínu skylda, at hverjast þag.
 lagarlagat og réttindum þjórnir sínu, og hinu".
 En þag. til: út yfir eins og þeim þag. þjórnir
 telji sig: sínu stötu og þag. fulltrúa se,
 at þeim þag. at verja til st. þag. þeim se
 skeli þag. eigin skotum þeirra. þetta se áhrast.

181
Þeir Þátursson hafi: þegar áður í sam-
þetta máli mált á mót: þeir ^{sem hringgjörðun} hafi þess
þannig gjörðunir fylgdi ekki samfarirger sámi.
s. 596., og á s. 775/776 segir hann: „það fálle
hæfð um það, að þeirir þannig gjörðunir þess. þessum
að halda með stjórninni, til þess þeir gætu þessir
aftur. Ég veit mér að halda, að slíkt sé sagt framur
í spæni en alvör, og ég segi fyrir mig, að ég veit
eigi, nema ég hafi: getat ort: þ þjóðgjörðunir, ef ég
hafi: getat mér mikitt þar sem að veitna til þess.
Ég veit, eigi halder til þess, að það hafi nokkurn
tíma verið sagt, að ég fari eigi eftir samfar-
irger minni“.

Þátur Þátursson l. c. 786 segist engum
hæfð, þessum þannig gjörðunir sé aða þannig gjörðunir
þó hann fari eftir samfarirger sámi.

Stómungbj. á þingi 1873.

Þess. Sv. : um. um stjórnmál, Aft. 1873 I 161-162:

„Eg er samfærtur um, að þeir eru mér allir, hver
með öðrum, samdóma um það stjórnmál, sem
ég hef tekið fram, og skyldur ytar og vor allra
samsamt þeir. Að vísu veit ég vel, að sumir af
oss eru kvaddir á þetta þing sérstaklega af kon-
ungjum, aftur að mi sérstaklega af fjötunni, en si
betur að gætt, erum mér allir jafnt kvaddir á þetta
þing af gætt, af konungjum og föstunni,
til þess að leita mál þetta svo til lykta, að úr-
slit þess á allan hátt samsvari þeim helga og há-
leita tilgangi, sem ég mi hef tekið fram.“

xx Sjáttíundir skuldi vera 4 ár
Feld var in frestunar heimild konungs á alþingi
Feld. hefur ák. (841) um hvennig þingsky. skul
sett.

'A þingi 1881 var: n.d. kosin nefnd til að huga
stjór. 1874 (s. II. 1082-1084)

Nefnd þessi var fram fr. til nýrrar stjór. s. I 365-377
þar var ekki lögð við þeim ák., sem hefur verið,
þá skuldu ák. 316 fjöðgjörnin fram. verða 31,000
var fyrst um sinn a.m.k. gert ráð fyrir, að Akureyri
og Ísafjörður fengi hvor nýjan þingmann, ák. um
stundarsaki 31, en konunglj. eftur á mót: vera
eirungis ^{xx} - ák. 38 var þingsætumi lengdur: 10 vikur

Stosningarnættur var örlit: t nýrskatur, þar sem
felt var mótur skilyrt: t um, að kaupstatar borgarar
og þunnabítavmenn fengtu að borga til sveitar
319.

Þá var: 325 felt mótur, að rannsóknarnefndin
mattu eirungis sitja milli þinga.

Aðrar bot. sýnart ekki skifta máli heit,
Fr. dagat: uppi: n.d. (II 1084-1090) og
þarna nær. ekki inas á deildaskiftinguna, skifta
þar litlu máli. Eftirskotavert er, sem fram.
þær. s. v. segir s. 1085 ortalagið: „þá er: þriðja
lagi sin ák., at nema hefur þá talmörkun, at þingið at-
eins geti sett nefndin, á mótur á þinginu stundur, til að huga
álmennu málefni, en hefur ekki heimild til að setja

X leturber. nær

refúðin, er starfat get: þingga á milli"

Tunguzzi Gunnarsson, sem var: refúðinni, segist ekki
vera samunala með refúðan mönnum sinum um
hina þannu björnu þingmenn. s. II 1088.

Gleddur Gu. Friðriksson segir, að hin smanni str.
: t:ll. refúðinnar, t. d. hvort h. g. þ. þ. skuli
vera af stað, mið: löginlega hvarki t:ll. at
aupa réttindi landsins sta. s. 1090.

A þinggi 1883 kom Þem. Sv. fram með stjórnskr.
samhlið. frv. nr. frá 1881 (A 281. 1883 B. 90, frv. 6. 138 ff.)
Málit komst ekki nema til fyrstu umr. : r.d.
og var vísað þar í nefnd, en sakir þess hve þing-
tími var álitinn kom þat eigi þaðan.

Um deildaskipan þingins rétt eigi mátt (Um. B.
89, B II 5, 81, 157 og A 490) og ekki heldur bott.
: þá átt.

Þingretutími var þá færður : 8 vikur, 38

Þingfrestur var settinn á 10

Aftur var innfært, að fjötkj. þm. skyldu vera 30
og kj. kj. 6, og kjörtímabil 6 ár § 17

~~Þingfrestur~~ skilyrtum var nokkurt breytt og þau
reglur § 20, sex og kjörgegis skilyrt : § 21.

Áker. um et þingaböf skyldu sett með lögun
var sett aftur inn § 45.

Þm. frv. eins og þat var samþ. við 3. umr. r.d.
6. 391 ff.

1
Stjórsl. mál 1885

Þær Sv., þó Ólafsson og þó Sigurðsson hafa
frá þessu þingit 1885 stjórsl. mál. s. 113.

Þær þó skuldi vera landstjóri, sem umboðsmatur
konung^{og ráðgjafar konungur við lög} § 36 og 7. Landstj. og netri deild alp. höfðu
á þessum dögum á ráðgjafa þess umboðsmanns þessu og
skuldi landsdómur dæma í þessu máli. 38.

§ 13: „Landstjóri getur nafit netri deild alþingis, og
skal þá tafa læst stöfud til nýrra konunga, og
alþingi stöfud saman jafnskiðt sem þess er lögð:“

(§ 14: A Alþingi eiga setu 36 fjöðkjörnin meir.

Þessu þessu þessu gildir venjulega þess þessu á
tímabil. Þessi nokkur eru þess þessu, sem
þessu eru til þessu, netur á þessu stand-
ur, skal samt þessu þessu til þessu þessu þessu
tímabil, sem eftir er af þessu.

§ 20: Alþingi skiptist: tveir deildir, þess þessu og
netri þessu. 3 þess þessu sitja 14 meir, þess
þessu þessu af öllu landinu í heild þessu. 3
netri þessu sitja 14 þessu þessu í þessu-
þessu. Tölu þessu má breyta með lögun.

§ 21 samhl. stjórsl. 1874 § 17 að öðru er: at þessu
þ. og 6. er þessu þ. með: „at þess heimilisráðgjafur
í þessu og þessu, sem þessu eiga a. m. þ.“

og á landsdómsprófi "a"
mit alla stöðum, þessari breytingu
áta meistar þarfa.

§ 22. Samh. stjór. 1874 § 18 at ö. l. en in 10 en felt
at matar megi ekki vera : þjórnunin annars viki.

§ 26 um rannsóknarrefndir felldi matar "matar
þingit stendur yfir".

§ 33: Alþingi skal gjálft in beurt þingmenn þess
seu löglega boemi.

At var greiðar, sem máli skipta reis og : stjór. 74

§ 46: Landsdómin skal skipaður 6 mánnum : þrem
alþingismönnum, en efri deild alþingis heyrir in sínum
flokki, og þrem dómendum in hinum ataka dóm-
stóli : landinu. Landsdómur veður sei gjálftur þarseta
sinn. Endi þjórt:mi meitar á landsdóms máli
stendur, halda þó efri deildar menn set: sein in
dómsinum. Þetta ferit vit dóm þenna skal á-
brest:it met lögun.

§ 47: Landsdómin er dómur : þeim máli, en land-
stjórn atá setri deild alþingis löftar gegn
vátgjöfumum. Mat leufi: setri deildar getur land-
stjórn einnig beurt atá menn þess þessum
dómi þess glöpi, en einnig heitubger þess
landinu.

§ 70 um stjór. lög. samh. at efri stjór. 1874 § 61
at 35 um setri deild sein a skal "gjálft".

Stjórskv. máli 1885

Þá munu. leisir þeir sig. þeir gefir, að fró. sé samit
: mitalium flétt: (B. 27 og 30).

Þá máli. : n. d. (6. 180) er sérstakl. vitnet : samf.

Þingvalla fundur 1885.

Um afmáin þá bjórs regin svo : máli. þessu : „Stórungs-
kosningar eiga upptöku sín að rekja til einveldis tím-
anna, þessu erjans þótti þeir væriun að fjalla um
um stjórna- og þjótmálaþri, nema meun : þávi
embætt: stöfju. Setur og verit, að kosningakosningum
er hef: átt vel vit ~~agverit~~ eta jafnvel verit samt-
synlegar, á metum þingit var : beunsker, og þingmeun
þessum litit til þingstarfa, til að tryggja þingum
naga vinnuvalta. En þessi ástata virtist mi at
mentu horfir, þeir atla má, að þjótt vor sé komin
ni á þátt mestunar- og framfara-stig, at ávalt
verit: sendir noblanir ^{þar} meun til þings, er hef:
naga þekking og hef:leg hika til að leggja þing-
stövfir vit unanlega af herdi. Og þar sem kosning-
kosninganna á hinu löginu takmarka svo nejöu
þjótt þrebi og þjótt þjóttanum, hika nefndin
sér dæli vit, at ráta þingdeildinni til að fallat
á þar breytingar, er fró. gerir á skiptum
þingum. En þar hja virtist nefndinni samt-

segja það, að gæta allra varitar í þessu tilliti,
og því leggur hún þess til, að tvöföldar börningur
vert: upptækar til efri deildar og björgunari til
hannar bundit við 35 ára aldur. Eklað nefndin,
að þessar ábirtanir muni veigast meg trygg-
ing þess þess, að efri deildin vert: ávalt
skiptit vitrustu og hafustu meimum landsins".

Undir skrifa: G. Sig., Ben. Sv., Þór. Þóðr., Þorv.
Stígur, Þóður Magn., Þor Þóðsson.

Skuldar St. Fr. lagt: á mót: þess að halda meimum
fram að svo komu 180-181.

Þess. nefndarinnar er svo 181 ff.

Skuldar til h. nefndarinnar skuldi þess getutími vera
10 vikur, 310.

§ 13: Landstjórnin getur nafit aðra eða báðar
deildir alþingis og þess.

§ 17: Slanungur máttar menn og veitir slumma
uppjöf á sökun. Ráðgjöfumum getur hann ^{þess} ~~þess~~
selt upp sakin þess brot á stjórnskránni, nema
þess atvís að meiri deild alþingis samþykki.

§ 19 skuldi björtimabil vera 6 ár, a. ö. l. samhl. 33.

§ 20: Alþingi skiltit: tveir deildir, efri þing-
deild og meiri þingdeild. § efri þingdeild sitja

Stj. skr. máj 1885.

17 menn, og skulu þeir komir tvöföldum komingum eftir þeim reglum, sem settar verða: komingar. löngum. 3 metri deild sitja 14 þingmenn komir: kjördæmum. Tölu þingmanna má breyta með löngum.

§ 21: Komingarrétt til metri deildar alþingis hefur:

a. allir kandi menn, kvi menn, borgarar og þeirra kistar menn, eta atvör kvi rätendur, sem greiða gjöld til almennra þarfa. Þó má breyta þessum með löngum. — Þar fyrir aftan samhl. at því d. lit og út §: stj. skr. 1874 3 17. Þó einungis krefst „kvi dæmspröfs“ við skóla og kvi pröfs.

§ 22: Stjórnun til metri deildar alþingis er hver rá, sem hefur komingarrétt samkvæmt því, sem mi var sagt, ef hann

1. skilur en þessu annars mikis

2. hefur a. m. k.: situstur § en verit: kvi dæms þessu: norðurlandi, sem liggja undir Danasveldi.

þar at umki (E. 1885)

Stjórnun til því deildar skal bundit við 35 ára aldur.

Stjór. 1885.

Hjóra má þann mann sem á heima stöð
býðennis, eða hefur verið ^{áður býðennis (6. 2. 31)} þar / stöðum en eitt
ár.

Nákvæmari reglur um brenningarnar verða
rettar: brenningarlögum.

§ 45: Frudin beggja þingleiddum og hris sam-
vinna alþingis skulu heldur: heyranda hljóti:
þá ætva hlutafélagandi þarfti eða svo margir
þingmenn, sem til er talið: þingböpunum,
þarfti st. at öllum stansþingsmönnum sé vísað
hvert, og skal þá þingit eða þingleidd net, en
hlut á at máli, skera in, hvert verða skuli
málfrítt: heyranda hljóti: eða ~~þingit~~ ^{stafa (6. 2. 31) þingit} eigi.

§ 47 skuldu þingmenn, ^{stafa (6. 2. 31) þingit} þarfti þingi
landsinu og jafn mörgunum e.d. mönnum
brennum af e.d.

§ 49 skuldu rjúfa allt þingit við
stjórskuldb.

§ 46. á þv. ~~þv.~~ stundarsakin.

§ 2. 2 mgr.: Til at bjóra þá 12 þingmenn,
sem eiga soti: þri þingmenn, skal skifta landinu
: 12 býðennis, en hvert bjóri 1 þingmann, og
skal skiftingin á kvætin með rífstökum lögum.

5:5 fætta ne. frv. bóvar Fritrick S. Stefansson,
 Björn D.L., og D.L. Pálsson fram luth. (6. 185)
 Ska. Geim, m.a., mátti ekki gefa út kvæðabrigða
 Gjöld (brot. við § 16). Geingur. til e.d. skyldur
 bóvar hlutfalls bósmíngunn of öllum landinu:
 heild § brot. við § 20). 5:5 347 var gert ein brot.,
 að allir þess. e.d. skyldur eiga saki: lands-
 dómur, en sá er á bærður var mátti: nýttja
 5 in dómurum. Tala dómurda skyldi gjafur
 standa á stöku og mátti þess. e.t.v. einn til
 at vilja skv. hlutfest: - ^{sakamálinn} kvæðdómur a skyldur
 einn leita svo fljótt, sem þess. gert: við komid.
 Ska. till. alp. skyldi mega vilja dómurum ein
 endur. með á bærður meir eftirbænum.
 Gjöld til landesjötts má eigi einn heintu
 þess. ein alp. hefur samþ. gjöld. þess. þess. þess. þess.
 og þess. einn st. þess.
 Á þess. einn st. þess.:
 Til m.d. skyldi bjórdómur skipunin að
 mestu haldast ein meir þess. þess. skyldur
 auk einn sérst. fulltr. þess. sameriginl.
 fulltrúa með annari, sem líka heft. sérst. fulltr.

Stjórskv. 1885.

9. umv. tekur Ber. Sv. (B. 350), at hann
 leggji ekki sérstaklega áherslu á f. ll. nr. um
 afnám konungljóms, og telji þetta ekki verulegt
 atviti. En svo f. ll. nr. eigi at vera tryggning fyrir
 því „at nokkur og rötur menn“ verti valdir til
 s. d. „mettal bestu manna landrins“, svo at ekki sé
 sjáanlegt „at neitt sé: kattu“.

Gl. Gr. Fr. segir um „konungunum hinna konung-
 ljóms“, at það atviti gæti ekki ^{til} verulegt ágreinings
 keppni milli sín né meiri hlutans, né at sinna
 atlan milli þings og stjórna (B. 357).

10. 5. k. umv. s. d. er minnst á hvernig því af alþingi
 felli fjárl. frv. stj. og setji ekki neitt í stöðun (B. Th.
 B. 545). Ber. Sv. (546) tekur enga hattu á, at
 slíkt komi fyrir, þar sem samant at þing sé til.
 einmitt meðal annars til at fyrirbyggja at slíkt
 komi fyrir. Sama (slíkt mér) meinar Gr. Th. (550).

Fritvik Stefánsson (s. 573) segir, at hann um embur-
 og bj. bj. frv. virdist sér skyldara at fylgja stöðun.
 um stj. en hinsum fjöt ljóms. Ber. Th. (573)
 mækt velis, at það sé hit: t. sötalit af þarreta, at

því sé drottit að þessum mörum, að þeir þeir
 elski eftir samþingunni sinni. Forseti skapar á þess
 hafi hann vit haft slíkar aðdröttunir að taka þær
 eftir. (573).

Þen. Sv. (B. 615-616) segir, að sameinat þing sé
 svo fallegur kostur á stj. skr. vörri, að óhelt veri
 að undantaka fjárlög frá valdbotnum lögum.

Þen. Sv. (B. 617) myndar sér „at lesort sam þing-
 leikinn hallest at töföldum þessingum eta hlut-
 fallsþessingum, eta þessum sameinatum, þá
 vert: eins mikil tryggjng fyrir þvi, at bestur,
 besturtu og mesturtu meun þjóðarinnar
 vert: valdir til alþingis, eins og mest þessing-
 þessingum“.

Þen. Sv. (B. 617-625) segir ítarlega grein
 fyrir hlutfallsþessingum og kostum þess,
 er þær, at hann áhiti, hafa umframs meiri hl. þess.
 Þetta vel samir og fjötleg. At lokum svo:
 „Ef við tillega min þar framgang, þá verta 14
 fjölmennar til metni leikar þessir í þjóðarinnu,
 og at: þær at verta þessing at fullu þess-“

Stjór. 1885.

meðan hinna einstöku hluta landna. En
 t: l. þri deildan gft: kóstit um alt land met hlut-
 fals kornisgerum. Þeir 12 fulltrúar, sem í þeirri
 deild sátu, gftu þá einbær kornir eftir al-
 mennum stjórnmálaþekkingu þeirra, eftir al-
 mennum löggjafahafi-leiknum þeirra, eftir því
 kvausti, sem þeir höfðu áhug um hjá allri fjöt-
 úni, eftir stöðunum þeirra á almennum lands-
 máli. Þessa korningar hlutu þeir þri menn,
 so mest væru kornir og best kognir af fjötúni.
 Deild þessi gft: þá skipuð stöðunum landna,
 hinum vitrustu og bestu mönnum. Þar gfti
 einvaldhit allvar fjötúna, og þat tel og heppi-
 legt og arki legt, sérstaklega af því, at þessi
 deild á at sitja í landsdómnum". (B. 624).

5: t. atva um. n. d. væru t: l. ne. um þau atv.,
 sem þeir skipuð máli gft. samþgt. (Z. 268 ff).
 þó var t: l. g. l. um skipun landsdóm samþgt
 (all e. d.: dómnum og vörning B. 643 og 6273).

5: t. 3. um. n. d. var ne. um þau noblvar lutt.,
 þatar arðabtt., þó skuldi ein skki í þess: t

2881. id. 73

hvernig fulltr. til e.d. yfir kornin, heldur
 einnig um það vísat til reistalera lagar.
 (Brot. vit § 20, 6. 192) og um landsdómur skyldi
 áber., at eigi mátti neytja svo ein kornum, at eigi
 setu þar allt af a.m.k. 2 dómurum ein kornum
 stjóra dómstól. (Brot. vit § 47, 6. 193).

§ umr. sáir þess. l. at brot um korn. fagnibrot
 til e.d. si gert til at menn hafi frjálst, hvort þeir
 vilji þar skilfaldar korningar at a hlutfalskorn.
 at a látar samveinatar (B. 799).

7 ggn. brot. ne. sáru samf. vit 2. umr. n.d.
 (B. 873 og 6. 209 ff.)

§ e.d. korn ne. met fjámsar brot., flestar
 ortabrot., þeir skilfta máli, at um korn. til e.d.
 skyldi klabit fram, at menn: koma skyldi "kjósa um
 land allt" eftir áber. þeim, sáru sett verða í korn. l.
 úr 322 a (i upphalf. fr. § 11a) skyldi fella brot
 heimildina til at þeir mátti: brýta met lögeum.
 366

Stallgr. Svinsgar og Meqr. Stk. kornur met
 till. at: 12 a yfir: lott áber. at sáru þeir
 heftu kornur kornur rétt, en: § 13. kornur
 einir heftu kornurugi. (6. 372).

Minni bl. ne. þar þá fram till., at "met lögeum má
 veita kornum kornurugi" Brotarkljáningu "Reykjavík"
 6. 372

13.

Stjór. 1885.

unn. i e.d. smíast um önnur str. en þess, er
 heit skipta máli. Þá segir Gabriel Þorsteinsson:
 „Gleiat vit vikur fjöt björnum þingmönnum og
 þorung björnum, þá get eg ómögulega verið á þess,
 að þess myndi svo gagnstæta flokka, og þessri skot-
 um atti sem fyrst að útrýma. Þess vita allir, að þor-
 ungar þess elki þessa 6 menn á þing til þess að
 berjast fram sínum skotum; nei, þess var þess,
 heldur gert: þess þess til þess að hafa tryggingu
 þess, að á þingi set: a.m.k. nokkur af mentuðum
 mönnum og vel helum til þingsetu, þess sem veg-
 vant get verið, þessing þessingum: þessing tákist
 að bjósa fulltrúa sína. Eg get elki myndast nei,
 að nokkur annar en fulltrúi erindraki stjórnmanna
 þess: að fylgja skotum þessur heit á þingi“ A. 51445

Þess. ne. að þessum taldum, voru samþ.

A 521 og 6380 ff.

Fro. svo þess þess var samþ. af þessingur 6.398 ff.
 Skv. 911 var þessingur tími 10 vikur. Skv. 913 get
 landstjórnin rólit átra áta heitar deildir alþingis. Skv.
 917 var elkið reirstalet tákist þessum þess þessing til þess.

§ 20 vorur 36 fj. kj. þun., kjörtímabil 6 ár, § 21 sitja
 í e.d. 12 manur, en kjösa skal um land allt eftir áker. þeim, en
 reit verða: hornb., í m.d. fj. þun. horn. í kjördanum.

§ 23. var kjörgegnir til e.d. 35 ára aldur, skili
 minnst á öðrum aldri til m.d. kjörgegnis og þun.
 hjálfsagt 25 ár, sbr. § 23 sbr. § 22.

§ 28 sitja: landsdómi hainendur heis atsta dain-
 stóls innanlands og allir þun. e.d. A kortum má sitja
 allt at 5 mánuum í dómi, en fjó skulu dainum
 sitja a. m. h. 2 dain endur heis atsta dainstóls.
 Felt var í áker. um landdóm

§ 31 veitti: heimild til at rannsóknarmáfudur
 getur starfat milli þinga (með ritvefelling þess
 áker., sem þetta hefti heindrat).

§ 72 skal rjúfa „alþingi“ og stofna til þun.
 at rjúfa.

Faba eftir at § 30 hljótar svo: „Gluor þingdeild
 á reit í at vera upp þun vörp til laga og ályktan
 og sam þagðja þun þunir sitt leiti: einnig má
 heis þingdeildin þunir sig senda þunungi at
 landsstjóra á vörp.“ Gluor þunir þetta orðalag
 inn.

1)

Þing. 1886

'A þingi 1886 var Bern. Sv. og fl. fram stjórnfro. frá þinginu 1885 ábreytt fram og var þat svo samf. vátum deildum. - Í umr. var eigi vatt um skiptun alþingis og brtt. um hana komu skil fram, en i n. d. bent: Landsk. Magn. St. í at: þv. veltati áker. um born. til alþingis og gert: þetta í hafi laga eytur: þat. þessi eyta komi af því, at menn hafi skil 1885 komit sér saman um: hvernig skyldi laga kosningunum til n. d. og því hafi verið ábreitt: at fresta ákvörðun um þetta ataldrift: í hvernig stjór. B. 197-198

Bern. Sv. talar þetta eigi galla í stjór. því at in þessu megi og vert: þatt mest bornl., og sé skil þetta í, at stj. vit þat megi at skapa afstötu til at eyt: leggja stjór. ^{§ 21 sé heitungr. höfðes um at gela borðl.} B. 201-203.

Magn. St. ítrekar, at þeir sé um svo mikilvægt mál at ræða, at áker. um þat megi skil sleppa úr stjór., enda sé þat hvernig gert. B. 204.

Bern. Sv. ítrekar þaðan sína B. 213.

1881. 2. mýti

Gísir Ólafsson var fram í e.d. frv. til laga um
 kosningu til alþingis. 6.6 ff. Þú þú var greint á
 milli kosn. til e.d. og kosn. til n.d. Skyldi landit allt
 vera eitt kjördæmi vit kosn. til e.d. og hlutfalls kosn.
 heitt, þeirri at firt, skipt meir, sem heud er vit glave
 og Andval (slv. fellicke: Verfassung u. Verwaltung, s. 52).
 slv. frv. § 318-34. Til n.d. aftur á mót: skyldi
 landinu skilt: 24 kjördæmi, er hvert um sig heyrir
 1 þingmann, og var semum hinna stærri sýslna
 skilt mótur: tvö kjördæmi § 35. Þessu ákv. var
 þá þegar: e.d. brennt svo, at sérlevert sýslu félag
 og bójarfélag á landinu skyldi vera kjördæmi ut
 af þessu sig og bjósa einn þingmann, slv. frv.
 eftir 2. umv.: e.d. 663, § 35. Þú ákv. um
 stundarski, var svo ákveitt, at þar til tala
 sýslufélaga og bójarfélaga yrði 24 skyldu 2 þing.
 kosnir: Amessýslu.

Þkv. § 25 skyldu kosn. til e.d., at jafnast: fara
 fram 1. júlí og § 47, 3 umv. kosn. til n.d. í
 septembermánu sama ár. - Þat þeirri mótur,
 sem fellit heft: vit kosn. til e.d. heft: sig
 fram til n.d. - Óþarft sýnist at rekja
 máttar afri frv., u.d. samf. þat óbrt. frá e.d.

Þing. 1886.

3 e.d. voru kosnir í ne. töl að ath. kosn. frv. :

Þ. Þl., Skellag. Sv., F. S. Skilvarsson, Sigur. Arn., Jak. Gustm.

2 álit: þeirra, 6. 37-38. segin svo:

„Það er frv. sementir í heild sinni álitum vör það yfir höfuð heppilega bygt á þeim grundvelli, sem hin sáðer-
skotata stjórnsýsla hefur. Það er auðvísanlega tilgangur
hennar, að kosningarnar til hverrar þingdeildar um
sig, skuli auk hins herra alþingstakmanns, sem hin sáðer-
þing bjóðgjafi til e.d., hvíla á sérstöðum grundvelli,
þar sem hin skiptar svo þingir, að fulltrúar til efri
deildar skuli kosnir um land allt sjálfst. í einu lagi,
er til v.d. (í mótsetningu við hina) „í björðumum“.

— — — — — „Gleir á landi svo engar sérstakar stíttir
áframanna, er hafi sérstaka heagsmani frábragttar
ötman landsmánum um yfir höfuð, né heldur nein ökat
stítt manna, sem sérstaklega sé fremur að mentum sta
andlegri atgæft, er landsmenn alment. Vintist oss þar,
að hvi: landi sáðer þar ástæður fyrir hendi, er geri það á
nóðum hitt seunilagt, að grundvallo kosningar til
ama^{af}þingvorum deildar þingvris á sérstöku hán sáðer-
takmanni, né yfirhöfuð að hinda þar við sérstakar stíttir.
Það er til tvöfaldrar kosningar þessur, þá er tvert
áin þum athugasvert við þar: Fyrst það, að sáðer þar

meiri hluta korninga, þá er grundvöllurinn : vaxningin
 þinn sami sem vit einfaldur korninga - skilygðislaust
 höfta tölu- megar eta meiri- hluta ein- veldi. Þat hit amot,
 at regjulan eignir annarsstatar (: Norvegi), at þat þar
 svo þjanni, at þjórnunum taki framkjösendum fram
 at þvi leysi, at þvi séu óháttari flokkar fylgi eta sjálf-
 vátari i at kvæta greittu, at afleiðingin af tvöfalddri
 korninga- at þat ventur atains sé, at þjórnunum verða
 þvi einir kosnir, en þyngir fram hinda sig þvi, at
 þjósa ein og framkjösendur leggja þyngir þá. Þjó-
 munir þvi þá þvi i framkvæmdum: þat umboð
 („mandat in þer at if") og verða þvi, eftir þvi, sem
 megar þegar á ort: it, tvöfalddur korninga atains t: f
 þess, at styrkja ein öfluglegar ein veldi höfta tölu-
 meiri- hlutans. Þat væri þvi at ein korninga- at þat þvi
 sem gott: ölik þinum einföldu korningum, en grund-
 völluminn og ávargunum gott: þinn sami óbreyttur.
 Sama mat: at mestu segja um samning hlut fald-
 korninga og tvöfalddra korninga, at væri framkorning-
 annar meiri hluta- korninga, þá væri grundvöllurinn
 óvættur, þótt þjórnunir þvi þess svo hlut fald korn-
 ingum.

En at hafa hlut fald korninga tvöfalddur, þannig, at

þing 1886

best: þrum kosningar og atal kosningar þaru þrum
eftir blit fals at þertum, vori at eiss til at menga
þrum reglu blit fals kosningum, og einhverja at gera
þar í þarilega unnsifamiblar in þess at nokkurt vori
í atva hönd vit þat unnt.

Blit fals kosningum an aftur sei kosningar - at þert,
sem oss vortit lang best fullnægja ríttlat í þessgjör-
inni þyni ölþum kosningum, og sem bljót: þari at
þata at sei þugi ríttsgjörta og þessgjörta manna
af ölþum þotana þokkum." - - - -

Öv vortum þari at þallert í megin reglu þá, sem
þru. þviki í, sem er, at þjóra blit fals kosningum
til e. d., an þjóra til n. d. í þjördannum, og vortit
oss þá þessilegast, at þita þina stanni sveitar skifting
landrins í sérstök sjálfstet sveitar félög - sýslur og
þauptat: -, ríta þjördanna unum evþjörum, þannig,
at þessert sýslu-félag eta þessert félag (þauptatun)
þjóri ein fulltrúa."

Öv unv. í e. d. þendur þar í l. m. a. í, at stjálv.
í þessert sjálf skilgert: þyni þjörugugi og kosningum rítt:
og þessert ne. þari þessert þessert þessert at þari þessert:
og þessert af þessert at. sei ekkert þessert at þessert

(barn-rítt t:ð e.d. við sérstakt áfátakmörk. A. ö. þ. smert
 sama efni og náð. Ákveður greinargerð fyrir kostunn
 hlutfalskorn. Þá fer G. D. út í vit hvora deildina
 hlutfalskorn. eigi betur. „ Ég hegra mér, að þat mætti
 fara fram þar ást. fyrir þvi, að þvi eigi betur við n.d.,
 að sá deild, sem kornin eru með hlutfalskorningunum,
 vert: atal. við völlu þinna sendurleita skotanna;
 þar vert: þvi ágreiningunum skarpari, samlyndit minna,
 flokkadráttunum ártartur, og þat eigi betur við, að þatta
 korni fram: n.d. Én þat má sinna líta á þatta frá gagn-
 stætri hlit. þat má líta svo á, að þat, að þlar skotunir þá
 rítt t:ð að koma fram, gæri umhverfarlyndit og atillinguna
 meiri, en dragi in flokkadráttar beiðkjunnar, gæri meiri
 umhverfarlyndari, samninguþisari. Þá mestu vantar
 þat, að eftir þeim álv., sem standa í þv. t:ð sendu-
 skot at þar stjór., er rítt fyrir gefit, að ákveðnaðit, ef
 þara skal ríttgjafa, sé hjá nd., en ed. sitji landsdómum.
 Þarí ni ed. kornin með meinihleita - korning, þá vori gefit,
 hvent á lit dómenda vori í hvert skifti; þvi hlyta að
 hafa á lit meinihleitans, þins sama hleita, sem hefur á-
 kveðnaðit, og vori þá liðtara vit, að dómur vori
 felður eigi eftir rítt: og samningna, heldur eftir þvi,
 sem sterkastur vori strömunum t:ð, og þat er

Þing 1886

sígi til þess gæmlegru. En þegar m.d. er byggð á minni hluta
 þessing, en e.d. á hlut fæls þessingum, þá er tryggðing
 minni, at minni hluta valdið vert: skki eins ein velt. Til
 þess at feldur vert: á fells dómur: landsdómurinn,
 þar af $\frac{2}{3}$ atkasta, skv. frv. þá til ábyrgðarlega, sem
 þann er komið: m.d. eftir samkomulegi mit falgis-
 mennum þessa máls heir: deildinni, og er þá mikil trygg-
 ing, at þat vert: sígi gert nema af gildum ástötum,
 þá at jórnunni eru minni hlutar jafnan hlutavari,
 enda standa þeir tilhöfulega betur at sígi gæmlegru henni
 en minni hlutunum. þat er vituð bent um allar heirn, at
 minni hlutar hafa tilhöfulega meira megn vit stjónu en
 minni hluti. þegar minni hlutar samveinast inn byrtis,
 þá geta þeir oft vátit niðlitum. Ef t.d. 7 eru í minni
 hluta, en 1, 2 og 1 í misnumandi minni hlutum, þá
 megin sígi, at þeir 7 einir áfelli, svo framfarlega sem
 minni hlutarnir á lita hvern ákasta siglun. Þá af
 megin gæra vát þá, at ástötunna sá ristaklega hjá minni
 hlutanum, þá er þessi skipun minni hlutanna gæmlegru tryggðing
 þá, at í fyrirsýgju dómur vert: feldur í landsdómurinn.
 þessi ákasta: um landsdómurinn gæra þat ristaklega
 skillegt, at e.d. vert: samman rath eftir hlut fæls þessingum,
 þá at vit þat getur komist: deildin a

erkilægan „conservative“ sem er tryggging fyrir, at landsdómurinn verði enginn skeljadómur, heldur dómsstóll, sem dómur svo nálegt kröfum réttlatrisins, sem umt er at tryggja með korningum. skr. A 121-126.

Amkjetur Þalsson hefur sig hafa skilið með málum G.-D. með blut fellsborn. ábrant, en skili ást. hárs fyrir því, at þar stí: betur vit born. til e.-d. en n.-d. - E.t.v. verði sagt, at skili sé kostur á þá bjósa svo til n.-d., en þetta sé skili rétt, því at skv. hinni endurkæptu stískv. megi bjósa blut fellsborn. til n.-d. með því at bjósa margu þingmænum & hvernju bjósdómum. (G.-D. hefur þessu samdómum). Kæpikast sé, at n.-d. sé svo skipt, at þar geti komið fram allar áta sem flestar skotum á málum, at þar sé fram faranmennir, en í e.-d. hvern stíltur og ríttur, en hafi at held og tilbjóir með of flest þingmænum framföllum n.-d. „E-m ni get og skili sé, at blut fellsborningum, sem eru því valdaði, at menn of als hvern skotum og allri niðurbretni eru bjósin, sér hentugri til at bjósa eftir þingmænum, sem eiga at vera gætnir og i-haldsamir, og vera völdum bornu tilbjóirum. Þarmit, sem h. fram sögu. tók af landsdómurum var skili

Þing 1886

heppilegt, því at sí dómur er því slaki atal verðefni
 e. d., heldur þitt, at ræta málefni. Á þínum mynd
 heft at komu á þannig lögum tvöföldum kosn.
 ríkt viss komur hlut fald kosn. t:ð e. d., at athald sí
 i. T. d. kosn. Dana. „þar er trygggingin: því fölgir,
 at kjósendum er skilt: flokka, þannig, at $\frac{2}{5}$ hluti
 fjúrir utan hlutfurðarmark er tekinn af þeim, sem
 hlaf vitasta kosningarmétt, en $\frac{4}{5}$ hluti af þeim, sem
 ná tilteknu þva-takmarki. Þetta mátti einnig innfara
 hér. Eð sí slakant á mót: því, at þeir, sem meiri af
 hlafa, hlaf: meiri áhrif á kosningar en fjöldinn. Eð
 sí slakant á mót: því, at kjósendur sí bundnir við
 vissa kjörmennt, en hlaf: viss afri, andlag eta líkumlag,
 vissa stjórna eta eitthvot þess haittar. Met þessum hatti:
 væri meiri tryggging fjúrir því, at þeir menn yrðu
 kosnir t:ð e. d., en vit heldu og getni.“ A 126-127

J. H. vitnar t:ð fjúrir ummala. Sagði at erf:tt sé
 at seora því, at kosn. eftir stéttum myndu
 betur fullnægja heggjóninni um réttleitar kosningar
 fjúrir en frann sí kosnir nákvæmari útskjning
 þessa. „I at hi heggjónarmennar „þva-takmarki“ liggja
 slaki meiri tryggging fjúrir svo eta svo miklum
 útsmurnum. Erf:tt væri vera at þessa slakum.

1881 síð

vitsumumaldi, og allar slíkar tilbrænnir hefji til
 þessa verit árangurslausar og þjámi því að ná til-
 gagni sínum, þó margar hefji verit gertar misjafn-
 lega heppilegar. A. 127-128

A. ö. l. um umv.: e. d. mest um líkum fyrir því, að þver.
 mátti stöðfestingur, þvennig því um fyrstu þorn. eftir
 stöðfesting o. fl. þ. h., sem hefur skiftið okkar máli
 A. 158-166, 217-218.

Í mátti deild máttu þeir landskr. (Magna. St.) og Sv. Th.
 á mátti þver.

Landskiptingir og þeir: „Ált fyrirkomulag kosur inganna
 til e. d. er ólagkæmt, og á illa mátti eftir landskiptum
 hefur, vitáttu landrinn, stjórðuð og þver.“ Þeir þvenn
 fyrir þvenn þó þatt að þver, að skv. því. mátti
 mátti þó þvenn. rétt ^{e. d.} til þó þeir hefji flutt sig á síðasta
 ári, og mátti þvennig þvenn. rétt til n. d., þvenn sem
 þvenn ^{e. d.} mátti þvennig þvenn. Vart: þvennig vitári
 þvenn. réttur til e. d. er n. d. „er þatt þvenn þó mátti
 þvenn á þvenn gættuð.“ - Mátti mátti á mátti fyrir.
 þvennig blut þvenn. og þvenn yfir l. hefur á landi,
 er þatt skiftið hefur okkar máli. þó þvenn þvenn og
 þvenn á mátti þvenn. til e. d. og n. d. svo mátti

þing 1886

at heyrir sé, at þriðji af þeim fjórum væri komit
 út um land svo mænum, at þeir sem þar hef-
 fallit, geti hlotit sig fram til n.d., en mjög
 óheppilegt væri, ef úr þeim geti slaki ortit.
 skr. B. 375-379 og árið 381-382 og 385-386,
 tekur sítast fram, at vaxan sé sé mikli munur
 björunda fjölda í björdænum til n.d., sem væri skr.
 t. l. n. e., sé kalla átt: at vera eins fjölu og ut væri.
 Þar Th. er og met átt: og lagur mest upp
 úr þeim, at of skæmum tími væri milli born.
 t. l. a. d. og n. d. 382-385.

Þeir Þósson og Þorl. Þósson mót mál skilningi
 landskr. í gjöldandi ákr. um hússetu skillegt:
 björdæni, kalla fram, at menn haldi born. rítt: í
 sínu gamla björdæni, þar til ársfrestunum sé
 kominn: þriðji málja. (g. g. 379-381, 382, og þorl.
 g. 385). Þær Sv. ver og fræ. 379.

Þ:ð 3. um. (t. l. B. 446-452) deila Þær Sv. og
 Þ. Th. nokkurt um fræ., og skipta þar nætur
 úr lítlu. Þær Sv. kaldi fræstium milli born. t. l.
 a. d. og n. d. vaxan. At þvingar vit fræ. a. ö. l.
 árið hafa verið sem átr., sem leiðir af